

Dzīve atved pie tā, kas sirdij tuvs

Aizkrauklē top saules un krāsu iedvesmota keramika

KRĀSU VARIĀCIJAS.

Aizkrauklītes Jeļenas Solovjovas keramikas darbnīcā top lietas ar saulainu nosaukumu "Soleil ceramics". Krāsu nianšes tajos ir visdažādākās, tāpat kā paši darbi — ar savu rokrakstu un redzējumu.

SANDRAS PUMPURES
TEKSTS UN FOTO

Jādara tas, kas sirdij tuvs

Māksla un keramika Jeļenai ir sirdslieta jau ilgāku laiku, bet pamatīgāk sākusi ar to nodarboties pandēmijas laikā. Viņa ir vēl viens apliecinājums tam, ka agri vai vēl cilvēks atgriežas pie tā, kas sirdij tuvs.

Savulaik Jeļena mācījās nevis mākslas skolā, bet mūzikas skolā spēlēt klavieres. Turpinājuma tam gan nebija, un gribējies vizuālo mākslu. Kad meitene mācījies 12. klasē, viņu uzņēma Aizkraukles Mākslas skolas beidzamajā klasē. Padevies un paticis, bet vajadzēja beigt vidusskolu, un viss kopā bija par daudz, tāpēc mākslas izglītībai tolaik likusi punktu. Arī profesiju pēc vidusskolas izvēlējusies praktisku — ekonomiku. Tomēr dzīve pati Jeļenu aizveda pie keramikas.

Iedvesmo Itālija

Aizkrauklītes darbu zīmola nosaukumā ir saules vārds, un tam ir savs iemesls. Desmit gadus viņa nodzīvojusi Itālijā. Tur piedzima meitai, tur sākusi apmeklēt keramikas nodarbības. Tad sapratusi, ka tas ir viņas dzīves sapnis un piepildījums. Ilgas pēc mājām un kaut kā sava atveda atpakaļ uz Latviju un Aizkraukli. Jeļena atzīst, ka citviet esi tikai viesis, bet te viņa jūtas stabilāk, līdzās ir arī savējie.

— Pēc Itālijas sāku augstskolā studēt psiholoģiju, jo sapratu, ka tas vajadzīgs vispirms man pašai, lai sakārtotu domas pēc atgriešanās. Man patika, mums mācīja arī māks-

slas terapiju, kas vēl vairāk radīja vēlmi ar to nodarboties. Tā kā man bija itāļu valodas zināšanas, man piedāvāja darbu loģistikā, ko pieņemu, bet pēc laika sapratu, ka šis darbs nedod gandarījumu. Ja visu dienu pavadi tikai pie papīriem un skaitļiem, esi kā iztukšots. Gribējās kaut ko sirdij tuvu, sāku nopietnāk pievērsties keramikai, — stāsta Jeļena.

Prakse un vēlreiz prakse

Vispirms viņa nopirkusi elektrisko māla apdedzināšanas krāsni. Sākumā bijusi doma darboties mammas mājā, tomēr noīrējusi telpas bijušās VEF rūpnīcas ēkā. Tur ir vieta, kur valda radošs gars un atmosfēra, idejas pārtop dažādās lietās. To var just, kad viesojos pie Jeļenas darbnīcā, lai arī tobrīd tā sakārtota viesu uzņemšanai. Meistare pasmaida, ka ierasti telpā valda radošs haoss.

Jeļena iegādājusies arī māla virpu, jo gribējies dažādot piedāvājumu — lai trauku līnijas būtu plūdenas un skaisti apaļīgas, ko ne vienmēr var panākt, veidojot ar rokām. Sākumā gan mēģinājusi, bet nekas neizdevies. Tad apmeklējusi kursus internetā un sācis izdoties. Tāpat kā citās nodarbēs, arī virpošanā liela nozīme ir praksei un vēlreiz praksei, kā arī jābūt kvalitatīvai māla masai bez piejaukumiem un gaisa burbulīšiem. Parāļi viņa apmeklē arī citus kursus keramikā, to iespējas ir plašas.

Meklē savu stilu

Materiālus aizkrauklīte iepērk galvenokārt vietējos interneta veikalos, kur var iegādāties visdažādāko mālu un glazūru. Jeļena atzīst, ka tas viss dod iespējas īstenot visdažādākās idejas. No darbiem viņai vistuvākās ir vāzes, tām domāts pievērsties vairāk, bet top arī trauki, dažādi dekoratīvi priekšmeti un suvenīri.

— Man ļoti patīk latviskais māls un krāsas. Esmu skatījusies, kā strādā Latgales keramiķi. Kaut kas no tur apgūtā ir arī manos darbos, gribas iemācīties veidot tādus svečturus, bet jāmeklē arī kaut kas savs. Mālā kaut ko ielieku arī no Itālijas motīviem, — stāsta Jeļena.

Viņa atzīst, ka cilvēki novērtē roku darinājumu un daudzi meklē tieši ko oriģinālu. Pēc meitas ieteikuma tapušas krūzes ar lūpu atveidu, kas populāras ārzemēs, tās aizceļojušas pat uz Kanādu un Ameriku.

Savu produkciju viņa pārdod internetā, kas galvenokārt domāta ārzemju tirgum. Grūtības gan sagādā sūtīšana, tā ir dārga un arī nedroša. Tā nereti ir laimes spēle. Gadījies, ka priekšmets ceļā saplīst, tāpēc rūpīgi jādomā par drošu iesaiņojumu.

Patīk īpašā tirdziņu atmosfēra

Latvijā Jeļena savus darbus pārdod tikai tirdziņos, pirmais bijis Kalnciema kvartālā Rīgā. Viņa nospridusi — dosies vispirms uz turieni, un, ja cilvēkiem būs interese par viņas darbiem, iesāktu turpinās arī Aizkrauklē. Pirmo vāzi bez lielas domāšanas un kaulēšanās nopircis kāds ārzemnieks. Drīz vien ieinteresējusies arī pašmāju pircēji. Jeļena atzīst, ka vietējos tirdziņos ir ļoti jauka atmosfēra, īpaši to izjutusi Jaunjelgavā, kā arī citur. Visapkārt domubiedri, ar kuriem interesanti un jautri parunāties.

Iesāktu viņa turpinās, bet ar mākslu vien pagaidām izdzīvot nevar, tāpēc saglabāts pamatdarbs. Ar laiku viņai ir doma veidot meistarklases keramikā tiem, kuri vēlas apgūt tās iemaņas vai kaut ko sev izgatavot. Brīvajos brīžos Jeļena glezno, kas ir kā balzams dvēselei. ♦

SIRSDARBS — tas Jeļenai ir keramika un māksla. Šogad viņa ar saviem darinājumiem piedalījās arī tirdziņā-izstādē Aizkraukles Uzņēmēju dienās.

PIEPRASĪTAS ir krūzītes ar lūpām.

ZIEDU UN OGU MOTĪVI darbos.